

vorm berichten

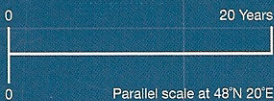
11/06

bn

een uitgave van
de beroepsorganisatie
nederlandse ontwerpers

Elevation [in years]

1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2010

2006 - Wins Erasmus Prize

1942 - Born in Paris

1968 - Paris uprising

1964 - Received a scholarship to study poster design with Henryk Tomaszewski at the Academy of Fine Arts in Warsaw

1970 - Along with Gerard Paris-Clavel and Francois Miche the Grapus collective was founded

1989 - Designed Louvre logotype, Ateliers de Creation Graphique / Grapus

1991 - Formed the ACG, short for Atelier de Creation Graphique

Mind the Gap

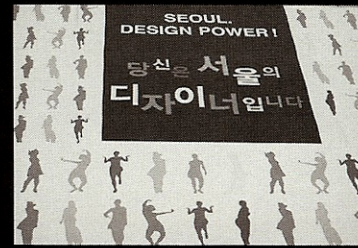
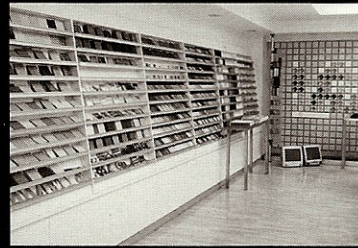
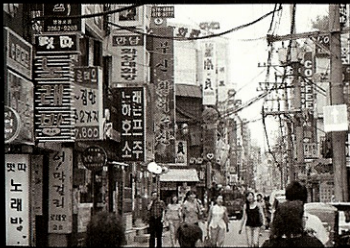
De derde weg van Pierre Bernard

verder

- + Kijk
- + Kunst- en vliegwerk in München
- + Design op een presenteerbladje
- + Design en innovatie
- + Nederlandse Designprijzen: de winnaar
- + Opmerkelijk: Ad van Berlo

Korean Design

Simone de Waart, ontwerper en oprichter van Material Sense, gaf in Seoul een lezing op het congres 'Emotional Design'. Zij doet verslag van haar ervaringen in een opkomende designnatie.

Op de beurs in Hannover ontmoette ik ze. Drie Koreanen die even op en neer kwamen voor de beurs, en in het bijzonder voor het deel 'Material Trends'. Net voor de zomer kreeg ik van hen een telefoontje 'of ik wilde komen om een lezing te geven'. Daar hoefde ik niet lang over na te denken. Maar omdat ik alleen even op en neer voor een lezing wat minder gebruikelijk vond heb ik er een paar dagen aangeplakt.

Tea with Mister Lee

In m'n naïviteit vroeg ik of ze wel genoeg bezoekers zouden hebben, zo midden in de zomer en de vakantieperiode. Het was duidelijk dat aan de andere kant de vraag niet helemaal begrepen werd. En nu weet ik waarom. Ik stond voor een zaal met 400 geïnteresseerde Koreanen, een opkomst waar we in Nederland in deze periode jaloers op zouden zijn. Ik krijg een programma van de dag met daarop de prozaïsche tekst: 9.30 uur 'Tea with Mister Lee'. Mr Lee blijkt de hoogste baas van het Korean Institute for Design Promotion die deze lezingen heeft georganiseerd. Door hem worden we ontvangen. We, dat zijn de Europeanen, er is ook nog een spreker van Design Affairs uit München. In een zaaltje nemen we plaats, krijgen koude traditionele Koreaanse thee en cadeautjes. Na formele uitwisselingen gaat de conferentie van start. Ik ben blij met de enthousiaste reacties op mijn lezing en het uur vloog eigenlijk voorbij.

Marzano's prepensioen

De dagen na de conferentie krijgen we de highlights van Seoul te zien. We bezoeken het Seoul Design Centre, dat een aantal functies onder

een dak herbergt. Het opleidingscentrum IDAS, dat masteronderwijs en trainingen verzorgt, en het IDTC (International Design and Trend Centre) huizen er. In Zuid-Korea gaan de grote bazen uit het bedrijfsleven de laatste periode van hun werkend bestaan het onderwijs in. Niet dat dit goed verdient, maar de status is groot. Het salaris wordt gecompenseerd. Een professor krijgt onderdak en aantrekkelijke voorzieningen. En zo is ook de relatie met het bedrijfsleven heel erg sterk. Het zou toch mooi zijn als bij ons bijvoorbeeld Stefano Marzano eindigt op de Universiteit! Ook fantastisch dat alle kennis en ervaring van iemand op deze manier met de studenten wordt gedeeld.

Dat willen wij ook!

De reden van mijn bezoek aan het centrum is de materialenbibliotheek. Niet eens zo groot, maar heel overzichtelijk zijn alle materialen, stalen en productonderdelen uitgesteld en gerubriceerd. Meteen ernaast bevindt zich de op ontwerpen gerichte bibliotheek met boeken en een arsenaal aan vormgevingstijdschriften van over de hele wereld. Er is een conferentiezaal en workshopruimte die allemaal kunnen worden gehuurd. Voor 1 euro kunnen studenten een bezoek brengen aan de bibliotheek. Bedrijven betalen via een abonnement. Zo kan iedereen laagdrempelig kennis maken met de materialen. Er is een expositie waar de laatste producten worden getoond die de trendspotters maandelijks vanuit de hele wereld meenemen. Een inspirerend overzicht, herkenbare laatste producten vanuit Europa (en Nederland). Er wordt juist een nieuwe verzameling speelgoed binnen gebracht, geselecteerd op

de beurs in Japan. Het is prachtig, zo'n alles-in-één plek voor informatie, inspiratie en educatie. Dat willen wij ook!

Emotional design

In een gesprek wisselen we van gedachten met de onderzoekers en ontwerpers. We krijgen te horen dat er per jaar 35.000 ontwerpers afstuderen in Zuid-Korea! Waar blijven al die mensen? Alleen al in Seoul zijn er 18 verschillende universiteiten en in totaal wel zo'n 80 opleidingen op het gebied van kunst en design op (met een bij ons vergelijkbaar HBO-niveau. De overheid pompt geld in design, veel geld. Al 10 jaar lang is het vakgebied gepromoot. De conferentie is bijvoorbeeld geheel betaald door de overheid. Zuid-Korea doet er alles aan om 'de achterstand' in te halen. Onderwijs is het hoogste goed. De meeste proberen in het buitenland te studeren en Engelse lessen zijn populair. Dit alles voor een toekomst in en met Europa. De conferentie droeg de naam Emotional Design. En ik merk het bewustzijn van het zoeken naar de emotionele en sensitieve kant van producten, de beschikbare technologie (en dat is veel!) daadwerkelijk te integreren in de producten. Ook op het gebied van 'finishings' in materialen is de ontwikkeling ver.

Topje van de ijsberg

We zijn op bezoek geweest bij LG. Ik wist iets van de producten die ze ontwikkelen, maar al snel blijkt dat wat wij zien op de Europese markt, maar een heel klein deel te zijn. Audio, video, tv-schermen, MP3-spelers... We zijn onder de indruk van de ontwerpen als we worden rond-

geleid op de afdeling. 500 ontwerpers werken hier, waanzinnig. De nieuwe producten mogen we zien en eerlijk gezegd hadden we niet zo'n heldere vormgeving en fantastisch materiaalgebruik verwacht. Het heeft een sterke eigen identiteit. Ook van de idiote hoeveelheid mobieltjes (iedereen kijkt tv op de mobiele telefoon, met een schermje wat je kunt kantelen zodat het breedbeeld wordt) is er maar een minuscuul deel te zien in Europa.

In het gesprek in het Design Center vraag ik waar ze trots op zijn, en wat kenmerkend is voor Korea (ook binnen materiaalontwikkeling). Ze blijven het antwoord schuldig, maar antwoorden dat Korea misschien wel moet uitvinden, en sterker moet uitstralen, wat Koreaans design is. Ik merk een zeker minderwaardigheidsgevoel. Het kleine land ingeklemd tussen China en Japan. Maar was dat in Nederland ook niet zo? We zijn nu bekend met Dutch design. Droog startte pas in 1994 en na 12 jaar weet elke uithoek van de wereld het onuitspreekbare droog te benoemen. Maar eigenlijk is de term Dutch design (voor wat het dan mag inhouden, maar dat is een andere discussie) nog best jong. Als Zuid-Korea in hetzelfde tempo door gaat, met investeren, super leergierig zijn en heel hard werken dan hebben ze tien jaar zo ingehaald. En waar zijn wij dan, als voorbeeldland?

Simone de Waart

Simone de Waart (Loods 5 Ontwerpers) richtte in 2002 Material Sense op. Zij geeft les in materiaalontwikkeling op o.a. de TU/e Industrial Design.

www.materialsense.nl